

NAJ Šolska
REVJIJA... ☺
☺
...THE BEST!!!
☺

Splošno o šoli

Danilo Lokar

Danilo Lokar se je rodil 9. maja v Ajdovščini kot najstarejši od šestih otrok. Družina se je preživljala z dohodki od majhne trgovine z usnjem in strojarne. Po maturi na goriški realki se je 1910 vpisal na dunajsko univerzo, najprej na romanistiko, nato pa je pod vplivom prijateljev prestopil na medicino.

Po končanem študiju ga je poznanstvo z Jelko Špacapanovo, njegovo bodočo ženo, spet pripeljalo v Ajdovščino, kjer je opravljal službo zdravnika. Tu se je seznanil s sorojakom slikarjem Venom Pilonom. Po specializaciji v Zagrebu zaradi šibkega zdravja ni mogel opravljati težkega kirurškega dela. Tako je prišel do prve zavestne odločitve za pisateljski poklic in leta 1933 v *Sodobnosti* objavi svojo prvo novelo *Ples*.

Med vojno je bil za krajši čas konfiniran v Medeji v Furlaniji, po kapitulaciji Italije pa se je skupaj z ženo pridružil partizanom. Po vojni je opravljal zdravniško službo do upokojitve leta 1951, ko se je popolnoma posvetil pisateljevanju. Umrl je v Ljubljani leta 1989.

Leta 1958 je napisal zbirko novel *Sodni dan na vasi*, za katero je prejel Prešernovo nagrado. V svojih novelah je Lokar najpogosteje upodabljal ljudi iz Vipavske doline in okolice, predvsem s Krasa. V besedilih z umetniško tematiko, največkrat v zvezi s slikarstvom, pa so dodani esejistični elementi. Zaradi subjektivnega opazovanja sveta in povezave z ekspresionizmom njegova novelistika nima razvojnih značilnosti slovenske proze.

Dela: *Podoba dečka* (1956), *Sodni dan na vasi* (1958), *Leto osemnajsto* (1960), *Srnjaček* (1964), *Dva umetnika* (1965), *Silvan* (1970), *Timove igre* (1977), *Dom je jezik* (1979), *Rodovi* (1980), *Burja pred tišino* (1982), *Samogovorniki* (1984).

Po njem je osnovna šola v Ajdovščini dobila ime.

Sprehod po naši šoli...

1. stavba

Na prvi stavbi OŠ Danila Lokarja so učenci prvih razredov. V tej stavbi se nahaja tudi jedilnica, kjer kosijo učenci prve in druge stavbe, zbornica, stranišče za učence in stranišče za učitelje. Svoji pisarni pa imata na tej stavbi tudi logopedinja, gospa Mira Semenič, in svetovalna delavka, gospa Nataša Čuk.

Na prvi stavbi osnovne šole Danila Lokarja v Ajdovščini se nahaja tudi jedilnica. V tem prostoru kosijo učenci s prve in druge stavbe. Lansko leto sta v jedilnici oz. kuhinji kuhali dve kuharici, toda ko so zgradili šolo v Šturjah, je ena od kuharic odšla tja. Intervjuvali smo kuharico, gospo Magdo Fučko, ki dela na osnovni šoli v Ajdovščini. Pa pogledjmo, kako je odgovorila na naša vprašanja.

1. Ali je velika razlika med količino zaužite hrane letos in lani?

Ne, razlika ni velika. Morda je količina zaužite hrane letos večja kot lani.

2. Kaj menite o novi šoli v Šturjah in o tem, da je na naši šoli sedaj manj učencev?

Mislim, da je prav, da se je to razbremenilo. Veliko lepše se da komunicirati. Nasplošno je boljše.

3. Kaj bi spremenili na naši šoli, če bi lahko?

Najprej bi uredila šolski okoliš, združila bi stavbe ...

4. Je letos delo v kuhinji težje, ker ste edina kuharica na tej šoli?

Ne, delo je lažje.

5. Je bilo letos kaj pripomb glede malice?

Bilo ni nobenih pripomb, razen na Kekec pašteto.

2. stavba

Na drugi stavbi OŠ Danila Lokarja so učenci od drugega do petega razreda devetletke. Tu je ravnateljeva pisarna in tajništvo, šolska knjižnica, ki se nahaja v kletnem prostoru stavbe II, stopničasta učilnica, v kateri si učenci ponavadi ogledajo razne filme, kuhinja in računalnica. Svoj prostor pa imajo tu tudi učenci, ki obiskujejo enoto s prilagojenim programom.

V drugi stavbi naše šole je tudi knjižnica, edina na šoli. Odkar je polovica učencev zapustila našo šolo in odšla v novo šolo v Šturjah, je v njej samo ena knjižničarka - gospa Nataša Markič. V to knjižnico prihajajo učenci iz vseh treh stavb, delavci šole ter učenci srednjih šol.

Za uporabnike je knjižnica odprta od ponedeljka do petka od 7. do 8. ure ter od 11. do 14. ure.

V naši šolski knjižnici imamo med drugim shranjene knjige za domača branja ter za bralno značko (angleško in slovensko). Sezname knjig, ki jih je potrebno prebrati za te dejavnosti, visijo v knjižnici na steni!

Tudi v naši šolski knjižnici veljajo pravila, ki se jih moramo držati

- V knjižnico ni dovoljeno prinašati stvari, ki bi lahko motile uporabnike (npr: nahrbtniki, bunde, dežniki). Ravno tako tudi ni dovoljeno prihajati s hrano in pijačo.
- Živalim je vstop prepovedan.
- Uporabniki morajo skrbno ravnati s knjigami, opremo in napravami v knjižnici. Kdor knjižnično gradivo izgubi ali poškoduje, ga mora nadomestiti z novim ali plačati zanj odškodnino.
- Knjižnično gradivo, ki si ga uporabniki ne morejo izposoditi na dom: gradivo, ki je zaradi svojega formata ali vsebine namenjeno le čitalniški uporabi, periodični tisk, biografije, enciklopedije, leksikoni, slovarji in druga referenčna literatura.
- Neknjižno gradivo se ne izposoja na dom (videokasete, avdio kasete in cd-romi).
- Rok za vrnitev izposojenega gradiva je 14 dni. Za angleško bralno značko imajo učenci izposojeni največ dve knjigi hkrati, in sicer le za teden dni, medtem ko imajo knjige za domače branje lahko toliko časa, kot ga je na voljo za obravnavo knjige za posamezen oddelek.

Če uporabnik ne upošteva knjižničnega reda, mora za nekaj časa zapustiti knjižnični prostor.

V drugi stavbi se nahaja računalnica. Ker je na šoli edina, je velikokrat zasedena. V njej se izvaja veliko šolskih ur oziroma predmetov:

- literarni klub,
- multimedija,
- računalništvo,
- Zvezde in Vesolje,
- Sonce, Luna, Zemlja,
- oblikovanje spletnih strani in še kaj.

Pogosto pa tudi pri drugih predmetih obiščemo računalnico, npr. pri tehniki ali gospodinjstvu.

V računalnici učenci iščejo razne podatke po intrnetu, delajo razne vaje. Tam poteka tudi kolesarski izpit.

V računalnici je 17 računalnikov. Eden izmed teh je namenjen tudi učitelju.

Enota s prilagojenim programom

Na drugi stavbi osnovne šole Danila Lokarja v Ajdovščini se nahaja enota s prilagojenim programom. Ta program je namenjen učencem, ki potrebujejo dodatno pomoč pri učenju.

INTERVJUVALI SMO UČITELJICO LUCIJO VALIČ.

Pa pogledjmo, kako je odgovorila na naša vprašanja.

1) Koliko časa že poučujete na enoti s prilagojenim programom?

Poučujem že več kot dvajset let.

2) Ali ste z leti, ko ste pridobivali izkušnje, opazili kašne spremembe?

So razlike, in to predvsem pri učencih. Vsak učenec je drugačen, vsak je razred zase.

3) Se z leti zdi kaj drugače, kot je bilo na začetku - npr. sedaj z uvedbo devetletke?

Seveda je drugače. Z leti dobiš več izkušenj, znanja, marsikaj vidiš, se naučiš.

4) Kako se razumete z učenci?

Večji kot so, več sposobnosti imajo, bolj se da z njimi razumno pogovarjati. Razumemo se kar dobro.

5) Ali nam lahko na kratko opišete vaše delo, poučevanje?

Delo je precej naporno, vzame ti veliko energije. Otroci sami niso tako aktivni, zato potrebujejo učiteljevo nenehno pomoč. Vse gre bolj počasi, med učenci so velike razlike v razumevanju podatkov. Učitelj mora nuditi stalno pomoč, zato moraš imeti do takega dela tudi veselje.

6) Ali ste si sami želeli poučevati na enoti s prilagojenim programom ali so vam delo dodelili?

Sama sem se odločila za delo z otroki, ki imajo nizke standarde.

7) Zakaj ste izbrala ravno ta poklic?

Otroci so mi bili že od nekdaj zelo všeč in to je tudi vplivalo na mojo odločitev za ta poklic.

8) Ste kdaj poučevali na šoli, kjer ni bilo prilagojenega programa?

V svoji karieri sem delala samo tukaj na enoti s prilagojenim programom.

9) Ali se otroci navežejo na učitelje?

Otroci so navajeni na eno učiteljico, ko pridejo v 7. razred, imajo več predmetov, posledično pa več učiteljev. Tu potrebujejo več časa, da se privadijo na nanje. Pri delu z njimi potrebuješ voljo, izkušnje, potrpežljivost. Na vse načine moraš pokazati, kako je kaj prav.

10) Kakšne so možnosti za nadaljnje šolanje otrok z nizkimi standardi?

Za naprej je možnosti zelo malo. Dekleta se ponavadi usmerijo v gospodinjstvo, fantje pa bolj v dela na kmetiji.

11) **Kako ocenjujete delo v devetletki? Kakšen se vam zdi nov devetletni program, če ga gledate z vidika otrok?**

Ta program se mi zdi za otroke težji, ker je več predmetov.

12) **Ali bi zamenjali poklic, če bi bilo to mogoče?**

Če bi bilo to mogoče, bi ga, ker menim, da je res prenaporno.

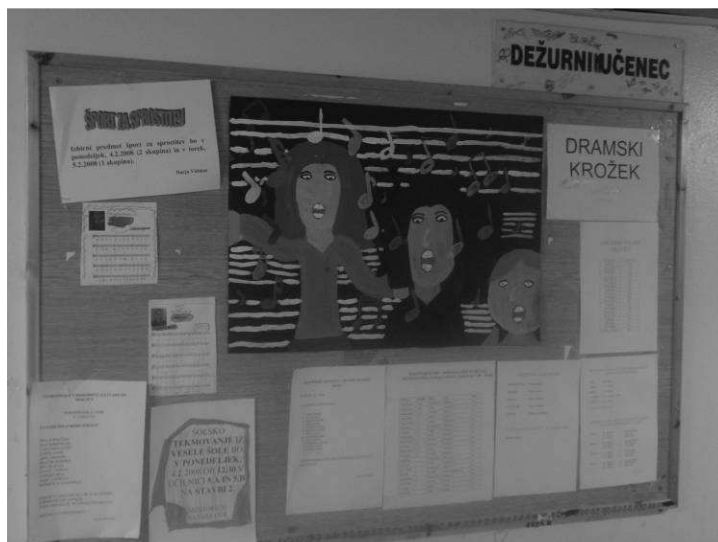

3. stavba

Tretjo stavbo osnovne šole Danila Lokarja obiskujejo učenci od petega razreda devetletke do devetega razreda devetletke. Na tej stavbi je devetnajst učilnic (ena je nad hišnikovo delavnico), veliko kabinetov ter zobna ambulanta. V učilnici št. ena je sedaj zbornica.

Na tej stavbi imamo tudi dežurnega učenca. To so učenci sedmih, osmih in devetih razredov. Vsak dan dežurata po dva.

Na tretji stavbi so pogosto tekmovanja iz različnih predmetov (zgodovina, biologija, kemija). Nekatere učilnice so zelo prilagojene predmetu, ki se v njej odvaja. Učilnica šest je na primer polna plakatov znanih glasbenikov, zgoščenk in glasbil. Verjetno ste že ugotovili, da je to učilnica glasbe.

Odmori na tretji stavbi so nekoliko drugačni kot na drugi in prvi. Tu se odmor prične po tretji uri. Pet minut pred koncem tretje ure rediteljja odideta po malico v kuhinjo na prvi stavbi. Učenci imajo približno 10 minut, da pojedjo. Nato se začne 30-minutni odmor. Učenci se takrat najraje sprehajajo ali posedajo pred šolo.

To šolsko leto pa je, kar zadeva pouka, nekoliko drugačno. Do letošnjega šolskega leta so se učenci pri treh osnovnih predmetih (matematika, slovenščina in angleščina) izobraževali v nivojih. To leto pa so nivoje zamenjale skupine. Učenci smo se razdelili v pet skupin po približno petnajst učencev. Učitelji so mnenja, da je tako delo pri teh predmetih bistveno lažje, še posebej če ga primerjajo z delom v prvem nivoju.

Vsak razred ima svojo razredničarko ali razrednika. Pri prvi razredni uri na začetku šol. leta vsak razred posebej glasuje za svojega predsednika razreda. Le-ta predstavlja svoj razred tudi na šolskem parlamentu. Poleg predsednika sta tu še tajnik in blagajnik.

Učenci ne smemo prihajati ali odhajati iz šole po prvem vhodu, to nam je dovoljeno le na dan, ko si dežurni učenec.

Intervju z učiteljico

Poglejmo, kako je na naša vprašanja odgovorila učiteljica slovenskega jezika, gospa Petra Kodre.

1. Letos je bila zgrajena osnovna šola v Šturjah. Našo šolo je zapustilo kar veliko učencev. Kaj vi nasplošno menite o novi šoli v Šturjah?

Nova šola v Šturjah je nam najbližja tako po kilometrini kot po čustveni bližini, ki se je ustvarila v mnogih letih skupnega prizadevanja za čim boljše učne rezultate in tople medsebojne odnose. Tako učenci kot učitelji in drugo osebje v Šturjah se mi še vedno zdijo »malo naši«, zato jim iz srca želim čim boljše počutje in uspešno delo na novi šoli.

2. Se vam zdi, da je sedaj na naši šoli premalo učencev?

Ta trenutek na naši šoli zagotovo ni premalo učencev. Seveda si ne želimo, da bi se njihovo število zmanjševalo, ampak če ostane pri tem, imamo dobre pogoje za šolsko delo. Poučevanje v majhnih oddelkih je velika prednost, kar v tem šolskem letu, ko smo pri matematiki, angleščini in slovenščini uvedli heterogene skupine, tudi sami najbrž opazite.

3. Ste se strinjali z gradnjo nove šole, zakaj?

O gradnji nove šole se nisem veliko spraševala, vzela sem jo kot dejstvo. Vedela sem, da je to v rokah ljudi, strokovnjakov različnih področij, ki bodo stvar izpeljali tako, kot je treba. Danes imajo v Šturjah lepo šolo, zato sem prepričana, da je to pridobitev tako za učence in njihove starše kot tudi za Občino.

4. Na naši šoli je že pet let devetletka. Kaj vi menite od devetletki? Sevam ne zdi prezgodaj, ko morajo otroci že s šestimi leti v šolo, zakaj?

Podaljšanje osemletne šolske obveznosti na devet let se mi ne zdi nič posebnega, sploh če pomislimo na to, da je bila večina že prej vključena v vrtec. Ker je v prvem razredu devetletke veliko igre, se mi ne zdi prevelika obremenitev, če se temu doda še nekaj učne snovi, katero velika večina otrok obvlada brez posebnih težav. Žal pa se nekateri otroci zaradi tega eno leto prej soočijo s svojimi omejitvami, kar ni lahko ne za njih ne za njihove starše. Ampak po drugi strani je to lahko tudi prednost, saj imajo danes taki otroci več strokovne učne pomoči, kot so je bili včasih deležni njihovi vrstniki.

5. Imate vi kakšne pripombe glede devetletke?

Ko se je začelo govoriti o devetletki, so se mi zdeli najbolj problematični izbirni predmeti. Mislila sem si, da se bodo s tem v zvezi začele kazati razlike med podeželjem in mestom. Bala sem se, da bi imele večje šole večjo ponudbo izbirnih predmetov in bi bili zato učenci z manjših šol prikrajšani. No, veseli me, da na naši šoli ni tovrstne bojazni, saj je poskrbljeno za vse: tiste, ki si skrbijo za telo, duha in znanje.

6. Kaj vi menite o naši šoli? (Je prestara, premajhna, prevelika,...?)

Naša šola je ravno pravšnja. Predvsem pa: ne verjamem, da pri hiši kaj veliko pomenijo stene (no, nekaj že), ampak veliko več ljudi, ki notri bivajo.

7. Kaj bi spremenili na naši šoli?

Ne vem, kaj bi spremenila. To vprašanje me je spomnilo na modreca, ki je rekel, da je pri spreminjanju sveta (to gotovo velja tudi za šolo) najbolje začeti pri sebi. Če bi to vsi poskusili, bi se gotovo poznalo.

8. Mislite, da so učenci zadovoljni z našo šolo?

Ne vem, upam, da jih je večina zadovoljna. Zdi se mi, da na naši šoli veliko damo na to, da se učenci dobro počutijo, zato sem prepričana, da vedo, na koga se obrniti, če se kje kaj zalomi. Razrednik lahko tu ogromno naredi. On je tisti, ki ima vpliv na učence in tudi učitelje, ki poučujejo v razredu. Seveda ne gre tu pozabiti na šolsko svetovalno službo in starše, ki imajo tu veliko vlogo. Sicer pa mislim, da ni dobro, če se človek preveč sprašuje, ali je s čim zadovoljen ali ne, ker potem vse prepogosto najde kakšen razlog, da ni. Bolje je, če nekatere stvari sprejmemo kot dejstvo, še posebej če jih ne moremo spremeniti.

Intervju z učenko

Opravili smo tudi intervju z učenko 8. b-razreda, Vesno Bajc. Njeni odgovori so taki:

1. Kaj meniš o novi šoli v Šturjah?

Barva nove šole v Šturjah me najbolj moti. Veliko bolje bi bilo, če ne bi zgradili nove šole, ampak bi našo povečali, saj sem izgubila veliko sošolcev.

2. Kaj meniš o devetletki?

O njej nimam nobenega posebnega mnenja.

3. Ali ti je naša šola všeč in kaj bi na njej spremenila?

Naša šola mi je všeč, vendar bi jo rada obnovila, saj je potrebna obnove.

4. Ti je šolska malica všeč?

Kakor kdaj. Najbolj me moti - kot tudi večino učencev - Kekec pašteta.

Intervju z gospodom ravnateljem

Intervjuvali smo tudi gospoda ravnatelja. Na naša vprašanja je odgovoril takole:

1) Letos je bila zgrajena osnovna šola v Šturjah. Našo šolo je zapustilo kar veliko učencev. Kaj vi nasplošno menite o novi šoli v Šturjah?

Nova šola v Šturjah je za Ajdovščino velika pridobitev. To se pozna na večji disciplini, miru, redu, delo je veliko prijetnejše.

2) Je sedaj na naši šoli premalo učencev?

Ne, ni jih premalo.

3) Ali je res, da se namerava obnoviti našo šolo?

Naša šola je trenutno nekoliko zastarela. Zelo verjetno je, da jo bodo obnovili. Podrli naj bi tretjo stavbo, ki naj bi jo ponovno zgradili, kjer je sedaj šolsko igrišče. Vse stavbe šole naj bi bile povezane s hodnikom. To je ena od možnosti te nove gradnje.

4) Letos imamo namesto nivojskega pouka heterogene učne skupine. Zakaj je prišlo do te spremembe in zakaj ste se zanjo odločili?

Učenje in delo v prvem nivoju je bilo zaradi vedenja težje. Prvi nivo ni dosegel zelenega rezultata. V skupinah pa se da tudi lepše delati.

5) Kaj menijo o novi šoli v Šturjah učitelji na naši šoli?

Menim, da so naši učitelji sedaj bolj zadovoljni, saj lažje poučujejo učence v manjšem številu.

6) Kaj menite o naši šoli?

Naša šola je trenutno malce zastarela. Zelo verjetno jo bomo obnovili, o tem se že pripravljajo načrti. Meni osebno je naša šola všeč.

Dramski krožek

Na naši šoli poteka tudi dramski krožek, ki ga vodi gospod Peter Avbar. Tudi z njim so opravili kratek intervju.

1) Slišali smo, da se bliža čas nove predstave dramskega krožka. Ali nam lahko zaupate naslov te predstave?

Martin Krpan, z Vrha doma pa strašansko močan.

2) O čem pa govori?

O slovenskem pravljичnem junaku Martinu Krpanu, katerega dogodivščine dobro poznamo.

3) Ali lahko na kratko opišete igro (zabavna, smešna, žalostna)?

Igra je zabavna, upam si reči, da je tudi smešna, veliko je odvisno od igralčeve igre.

4) Zakaj ste se odločili ravno za to igro?

Tema je poznana, zanimiva, lahko jo predstavíš na različne načine.

5) So učenci zadovoljni z njo, se kdaj pritožujejo?

Mislím, da so sodelujoči zelo zadovoljni s predstavo. Omogoča jim namreč dovolj igralske ustvarjalnosti, izražanja, igra je tudi zabavna, kar še bolj pripomore k želji po ustvarjanju.

6) Kako pa potekajo vaje dramskega krožka?

Vaje potekajo dvakrat tedensko. Pred premiero bo potrebno večje število vaj.

7) Se z učenci dobro razumete?

Seveda! Učenci mi zaupajo, jaz zaupam njim in njihovim sposobnostim.

8) Morate veliko vaditi?

Da! Igra je namreč dolga, veliko je prizorov in premalo je časa, da bi se sto procentno posvetil predstavi.

9) So učenci dobri igralci?

So, če sprostijo svoje zavore in zadrege.

10) Je pri dramskem krožku dovolj učencev? Ali morda potrebujete kakšne nove člane?

Glede na potrebo igralske zasedbe nas je dovolj! Potrebovali pa bomo tehnično ekipo.

11) Ali je vam, kot učitelju, všeč voditi dramski krožek?

V tem delu uživam!

12) Ali kaj pogrešate pri igranju iger (sredstva, ki jih na naši šoli ni mogoče uporabljati)?

Zagotovo bi prišla še kako prav finančna sredstva, ki bi jih namenili za sceno in kostume. V ta namen smo zaprosili pri ajdovskih podjetjih za donacije.

Intervju z učencem

Intervjuvali smo učenca 4. b, Davida Prosenca. Na naslednja vprašanja nam je odgovoril tako:

1) Kateri razred obiskuješ?

4.b/9

2) Kako se razumeš s sovrstniki?

Razumem se dobro, ker se poznamo že veliko časa. Skupaj tudi obiskujemo tečaje in se skupaj družimo.

3) Ali obiskuješ kakšen šport?

Ja. Že štiri leta se ukvarjam z nogometom.

4) Meniš, da je naše igrišče dovolj veliko za vse potrebe?

Ja. Imamo dve igrišči. Eno je bolj za rokomet, nogomet, med dvema ognjema ... Drugo igrišče pa uporabljamo za igranje košarke.

5) Ali bi si še kaj želel?

Ja. Želim si, da bi na igrišču bile še tribune. Drugače pa je vseeno dobro.

6) Ste ocenjeni z ocenami?

Ja. Z ocenami smo ocenjevani prvo leto.

7) Se ti zdi učna snov prenaporna?

Ne. Zdi se mi, da je primerna za 4. razred devetletke.

8) Jo je preveč?

Odvisno od predmeta. Pri nekaterih jo je preveč, pri drugih pa ravno prav.

9) Kateri je tvoj najljubši predmet?

Meni sta najljubša dva predmeta. To sta telovadba in matematika. Pri matematiki pa mi je najljubša geometrija.

10) Ali rad hodiš v šolo?

Vsekakor ne.

11) Ali malicaš in kosiš v šoli?

Malicam v šoli, kosim pa doma.

12) Kakšni se ti zdijo obroki?

Še kar dobri. Zdi se mi, da bi morali dobiti večje malice, saj se nam med učenjem porablja energija.

13) Se ti zdi naša šola potrebna obnove?

Morali bi jo podreti.

Interviju z učenko

Intervjuvali smo učenko 8.a/9, Dominiko Mrmolja. No, da vidimo, kako je odgovorila na naša vprašanja.

1) Kateri razred obiskuješ?

8.a/9.

2) Kako se razumeš s sovrstniki?

S sovrstniki se razumem zelo dobro, saj sem z njimi že 7 let. Skupaj preživimo odmor in se zabavamo. Menim, da je naša generacija najboljša do sedaj.

3) Ali obiskuješ kakšen šport?

Ja. Ukvarjam se z rokometom, in sicer že 5. leto. Treniram pri ŽRK Ajdovščina.

4) Meniš, da je naše igrišče dovolj veliko za vse potrebe?

Menim, da je igrišče premajhno, ker ga obiskuje veliko šolarjev in drugih ljudi. Med učnimi urami in po pouku je precej polno, ker so razredi s podaljšanim bivanjem in drugimi obveznostmi na igrišču in ni dovolj prostora za vse otroke.

5) Ali bi si še kaj želela?

Ja. Želela bi si, da obnovijo celotno igrišče in ga povečajo. Lahko bi naredili še enega za igranje odbojke.

6) Se ti zdi učna snov prenaporna?

Zdi se mi, da ja, ker je veliko predmetov. Ne zmoremo se učiti toliko predmetov za en dan, saj jih je po mojem mnenju preveč.

7) Ali se ti zdi, da je število ur na urniku dobro razvrščeno?

Ne. Zdi se mi, da je predmetov, pri katerih se ni treba toliko učiti (GV, ŠV, LV), premalo. Ti predmeti bi morali biti večkrat na teden.

8) Kateri je tvoj najljubši predmet?

Moj najljubši predmet je ŠV. Če pa odštejemo predmete, kjer se ni treba toliko učiti, pa mi je najljubši predmet geografija.

9) Ali rada hodiš v šolo?

Ne vedno. Rada pridem v šolo, ker se družim s prijatelji. Lepo je zadnji in prvi dan pouka, ko se zabavamo. Ne pridem pa rada, kadar je za ta dan napovedan kakšen test ali spraševanje.

10) Ali malicaš in kosiš v šoli?

Malicam ne, ker mi malica ni okusna, kosim pa.

11) Kakšni se ti zdijo obroki?

Pri kosilu se mi zdijo obroki še kar dobri, če odštejemo nekatere jedi, ki mi niso preveč všeč.

12) Se ti zdi naša šola potrebna obnove?

Ja. Potrebna se mi zdi temeljite obnove, ker je zelo stara in bi se ob 1. potresu porušila. ☺

EKSKURZIJE 8. RAZREDOV

OBISKALI SMO POMURSKI SEJEM V GORNJI RADGONI

Zelo zgodaj smo se zbrali pred 3. stavbo naše šole. Pol ure smo čakali avtobus. Dočakali smo kombi. ☺ No, nato pa je izza vogala pripeljal še avtobus. 8. b-razred je odpeljal kombi, ostala dva razreda pa avtobus. Vožnja je bila dolga in naporna, saj je Ajdovščina na Primorskem, Gornja Radgona pa na Štajerskem. Na avtobusu ter kombiju je bilo kot vselej živahno vzdušje. Čez približno štiri ure smo prispeli na cilj. Bilo je veliko šolarjev iz vse Slovenije. Pred vhodom so nam učitelji razdelili vstopnice za sejem. Ko smo vstopili, se nam je razprostrl pogled na celoten sejem. Z učitelji smo se dogovorili za uro in kraj, kjer naj bi se dobili pred odhodom domov. Oglevali smo si različno vojaško opremo in vojaška vozila. Nekateri so si dali pobarvati obraze s kamuflažnimi vojaškimi barvami, za katere so nam povedali, da jih uporabljajo tudi v pravih vojaških akcijah. Nekateri naši sošolci so prejeli celo sliko s posvetilom, na kateri so bili oni sami, poslikani z barvami. Na sejmu so bile tudi različne hale, ki so bile poimenovane s črkami in številkami. V halah so se odvijale različne dejavnosti. Obiskovalci so lahko spoznali vojaško orožje in ga s pomočjo vojakov tudi preizkusili (lokostrelstvo, streljanje s puško ...). V eni od hal je bila tudi umetna plezalna stena. Prostovoljecem so vojaki pripeli varnostne pasove in ti so se podali na težavno pot do vrha stene. Na sejmu se je odvijal tudi spektakel z vojaškimi vozili. Pred veliko tribuno je bil prostor, namenjen prevažanju obiskovalcev, ki so uspeli v igri z žogico (trikrat so zadeli sredino tarče z žogo). Prevažali so se s tanki in vojaškimi tovornjaki. Tisti, ki so bili uspešni v lokostrelstvu, so si lahko izbrali en predmet z vojaškim vzorcem (jakna, spalna vreča, majica ...). Skratka, izbira dejavnosti je bila vsekakor velika. Pred odhodom domov so se nekateri učenci odpravili na kosilo. Spremljale so jih učiteljice. Ko so pojedli, smo se končno vsi zbrali na dogovorjenem mestu. Vsi skupaj smo se odpravili proti avtobusu in kombiju. Spet nas je čakala dolga in naporna vožnja. Pot nazaj je bila sicer manj zanimiva, ker smo bili že vsi utrujeni. Za nazaj smo se ustavili samo enkrat, in še to je bilo kratko, ker smo si vsi želeli hitro domov. Po štiriurni vožnji smo varno prispeli nazaj domov. Ta dan si bomo za vedno zapomnili, saj je bil zelo zanimiv.

OBISKALI SMO ŠTANJEL

V četrtek, 11. 10. 2007, smo se odpravili v Štanjel na Krasu. Izpred šole smo ob 8.00 zjutraj krenili z dvema avtobusoma. V Štanjel smo prispeli okoli 8.30. Razdelili smo se v pet skupin. Vsaki skupini so določili vodjo, ki je skupino vodil. Te skupine so se izmenjevale pri obiskovanju petih različnih delavnic: kamnoseško, Kosovelove pesmi, Spacal, predstavitev filmske igralki Ite Rine in znamenitosti Štanjela. Vse je potekalo v pristnem kraškem vzdušju: mrazu, burji, lepem razgledu ...

V kamnoseški delavnici smo si nadeli varnostna očala ter opazovali in sodelovali pri oblikovanju slike na kamen, ki smo ga lahko odnesli domov ali v šolo. Pri delavnici z imenom Kosovelove pesmi smo brali njegovo poezijo. V delavnici z imenom Spacal smo si ogledali zanimiv film o življenju Spacala. V delavnici o filmski igralki Ite Rini smo si ogledali film o njenem življenju v otroštvu in zrelem obdobju, ko je bila že filmska igralka. Obiskali smo tudi delavnico o znamenitosti Štanjela. Tam smo spoznali veliko zanimivih stvari o Štanjelu. Poleg našega učitelja, gospoda Saša Žigona, je bil v skupini tudi vodič. Ta nas je popeljal v kraško hišo in na zid pred cerkev, od koder se je lepo videlo novi del Štanjela. Žal pa je naš ogled kvaril mraz, ki nam je prav vsem segal naravnost do kosti. Ko je vsaka skupina obiskala vseh pet skupin, smo se vsi skupaj zbrali v Ferrarijevem vrtu. Tam so nekateri učenci recitirali njegove pesmi, ostali pa so poslušali. Po tistem smo se odpravili domov. Pot je bila kratka, zato smo kot bi mignil bili doma. Bil je precej naporen dan, a vseeno vesel in lep...

OBISKALI SMO LJUBLJANO IN SI OGLEDALI BALET

V sredo, 5. 12. 2007, smo se s Polic že ob 7.30 odpeljali v mrzlo Ljubljano. Avtobusi so sicer prispeli z zamudo, a smo vseeno prispeli v pravem času. Učitelji so se razdelili po avtobusih. Z 8. b sta odšla učitelja ga. Marinka Šuštar in g. Andrej Kogoj. Z 8. a in 8. c pa so odšli ga. Nataša Rupnik, ga. Damjana Dolenc in ga. Nataša Kolakovič. Pot ni bila zelo dolga, a zanimiva. Ko smo prišli v Ljubljano, smo po mrazu končno prispeli do Gallusove dvorane. Tam so nam učitelji razdelili vstopnice za predstavo. Ni bilo ravno dolgo, ko smo že imeli vstop na predstavo. Gospodu ob vhodu v dvorano smo pokazali vstopnico, da smo lahko odšli na koncert. Ta nam je odtrgal delček vstopnice. To pomeni, da smo že vstopili v dvorano. Posedli smo se na svoje sedeže in že se je koncert pričel. Nastopal je orkester Slovenske filharmonije, ki je čudovito igral, prikazal vsa razpoloženja, odlično povedal zgodbo in predstavil vsako občutje. Nato je nastopil še plesni par in pokazal odličen ples. Nato pa spet orkester. Nastopajoči so se resnično trudili. No, saj smo pričakovali, da bo lepo ... in res je bilo. Po končanem koncertu smo odšli iz dvorane. Posedli smo se na sedeže na hodniku. In čas je bil za malico. Pojedli smo vsak svojo malico in že smo se počasi odpravili iz Gallusove dvorane. Odpravili smo se še malo po Ljubljani na ogled raznih spomenikov. Počasi smo se že bližali avtobusu. Še malo smo ostali zunaj, saj smo morali čakati še preostale razrede, a so kmalu prispeli. Prišli sta dve gospodični s polnimi rokami balonov s helijem. Vsi smo se balonov zelo razveselili. Upali smo, da so zastonj ... in res so bili. ☺ Vsak je vzel enega ali dva, nekateri pa kar po tri ali štiri. In nastopil je čas za odhod domov. Šofer nam je dovolil, da vzamemo balone na avtobus. Teh je bilo na začetku vožnje zelo veliko, domov pa jih je prišlo veliko manj. Vas zanima, zakaj? Po poti smo skoraj vsi odvezali svoje balone in vdihovali helij. Posledica tega je bila, da smo vsi govorili zelo smešno, saj se nam je spačil glas. Veselja nam ni primanjkovalo. Končno smo prišli v Ajdovščino. Izstopili smo iz avtobusa in odšli vsak svojo pot. Ta dan je bil nadvse lep zaradi balonov.

ŠE MALO O PRAVILIH OBNAŠANJA NA EKSKURZIJAH...

- Ves čas trajanja ekskurzije ali izleta mora posameznik spoštovati navodila in nasvete odraslih spremljevalcev.
- Brez dovoljenja svojega spremljevalca ne sme zapustiti skupine ali se oddaljiti od nje.
- S seboj ne sme jemati (ali na poti kupovati) alkohola, cigaret.
- Do sošolcev se mora dostojno obnašati, ne sme izzivati prepиров, se pretepati, uporabljati neprimernih izrazov ali kletvic, saj s takim obnašanjem poleg sebe osramoti tudi svoje spremljevalce in šolo.
- Učenec s posebnimi zdravstvenimi težavami se mora o svoji udeležbi na ekskurziji ali izletu posvetovati s svojim osebnim zdravnikom. O odločitvi le-tega morajo starši obvestiti razrednika.

(Strožji ukrepi v primeru kršitve pravil sta tudi povrnitev namerno storjene škode in prepoved udeležbe na naslednji ekskurziji ali izletu.)

(Pomurski sejem v Gornji Radgoni)

ŠOLSKI OTROŠKI PARLAMENT

23. januarja 2008 smo na OŠ Danila Lokarja izvedli šolski otroški parlament na temo Prosti čas. Po uvodnem pozdravu gospoda ravnatelja je predsednica šolske skupnosti, Nina Vidrih, predstavila potek parlamenta. Nato smo osmošolke Laura, Dominika, Pamela in Helena predstavile, kaj smo izvedele od stanovalcev Doma za starejše občane, ki smo jih obiskale. Kristina in Barbara iz 9. razreda sta med starejšimi Lokavčani raziskali, s kakšnimi igrami so se igrali v njihovi mladosti. Za večino učencev so bile predstavljene igre popolnoma nekaj novega, starejši udeleženci pa so rade volje kaj dodali ali povedali svoje mnenje. Gal in Aleksandra iz 8. razreda sta nam predstavila najpogostejše odgovore iz anketnih vprašanj, na katera so odgovarjali osmo- in devetošolci. Blaž in Anja iz 5. razreda pa sta nam zaupala, kaj o prostem času menijo peto- in sedmošolci.

Na naše srečanje smo povabili tudi nekaj gostov: podžupana, gospoda Klavdija Koloinija, predsednika Sveta staršev, gospoda Franca Filipiča, predstavnico ZPM, gospo Ano Bizjak, šolsko zdravnico, gospo dr. Bogomilo Puc, in socialni delavki Centra za socialno delo, gospo Marjetko, ki vodi mladinske delavnice, in gospo Tanjo Pišot. Gospodu Francu Filipič in gospe Ani Bizjak se žal ni uspelo udeležiti otroškega šolskega parlamenta.

Dr. Pucova in socialni delavki so spregovorile o njihovem pogledu na prosti čas. Na ta pogled seveda vplivajo njihove strokovne izkušnje pri delu z našimi učenci.

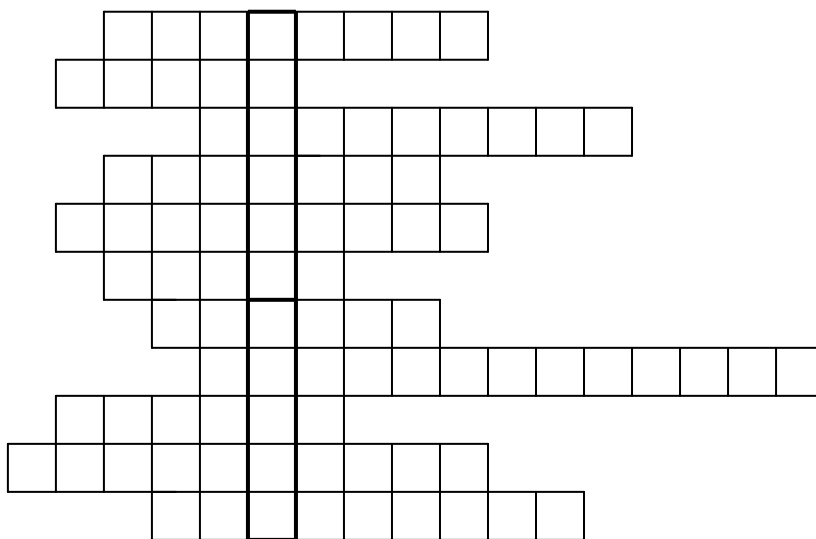
V nadaljevanju parlamenta so dobili besedo učenci. Povedali so svoja stališča in mnenja, ki so jih nekaj napisali že v anketah. Izpostavili so, da je v Ajdovščini premalo prostorov za koristno preživljanje prostega časa.

Na koncu smo imenovali še deset učencev, ki naj bi se udeležili občinskega parlamenta.

In še malo zabave

Križanka

Ste si mogoče zapomnili kaj od tega, kar ste prebrali? Zdaj vas bomo povprašali nekaj vprašanj v zvezi z našo šolo.

1. Ime našega ravnatelja.
2. Kako se skrajšano reče skupini, ki imajo dodatno pomoči na stavbi 2?
3. Prostor, v katerem učenci preživljajo prosti čas, se učijo, berejo, pišejo domače naloge,...
4. Ime učiteljice, ki poučuje glasbo na 3. stavbi.
5. Prostor na 1. stavbi in na srednji šoli, kjer učenci obedujejo.
6. Kako se imenuje čas za malico, ko je čas za pogovore, gredo učenci ven iz šole,...
7. Ime prireditve, ki jo ob koncu leta priredijo 9. razredi.
8. Predmet, ki ga imamo v učilnici 19/20.
9. Ime naravoslovnega predmeta, ki ga poučuje gospod Sašo Žigon.
10. Prostor na 3. stavbi, kjer učenci med poukom zahajajo urejat svoje zobe.
11. Prostor, kjer učenci in učitelji opravljajo svoje velike in male potrebe.

Sudoku

9	2	7		1		3	6	
6								
4			5		2	1	7	
	3				5	4		
			6	3	9			
		2	4				3	
	6	8	9		3			4
								2
	5	9		4		6	8	3

					1			8
8			5			7	6	3
		4	7				2	9
		5			4		7	
4	6	7				8	9	2
	2		6			4		
1	9				5	3		
5	4	8			9			6
7			8					

5			3			1		
8								7
	2		6		7		3	
		5			3		4	2
2	1						9	6
6	8		4			7		
	4		8		9		7	
7								4
		8			6			3

	9	2					4	7
		1	8		2			
8			5		7			2
	4	3		2				
			6	1	4			
				8		4	2	
6			9		3			4
			2		1	7		
9	1					2	5	

			1	7		9		
9					6			
1	3	8		5	2			
3		9					1	
	6						5	
	1					7		4
			2	6		4	3	1
			7					2
		1		3	8			

5	9							8
2		6		8	7			
						2	9	
7		9					4	2
				5				
4	5					9		3
	6	5						
				1	6		8	4
1							3	5

MOJA PRIPOVED

Budilka mi je prvič zazvonila ob 6:30. Vstala sem in jo izklopila. Nato sem se vrnila v posteljo in zaspala nazaj.

Čez petnajst minut mi je začela zvoniti še budilka na telefonu. Pomislila sem, da moram res vstati. Odšla sem v kopalnico in se umila. Potem sem se odpravila v kuhinjo in pojedla zajtrk, zatem pa sem se odločila, se obleči. V sobi sem odprla omaro in se zagledala nanjo. Vzela sem prve hlače in prvo majico ter se oblekla. Ura je bila šele pol osmih, zato sem hitro odprla zvezek za geografijo. Prebrala sem zadnjo snov, pogledala na urnik in odšla v šolo. Bila sem malce pozna, zato sem morala teči.

V šolo sem prišla pet minut do osmih. Prvo uro smo imeli v trinajstici, torej slovenščino. Danes pišemo test, sem se spomnila. Kmalu smo odšli v učilnico. Ko smo dobili teste na mizo, sem najprej pomislila, kako je dolg! Seveda nisem uspela vsega rešiti. Drugo uro smo imeli zgodovino, tretjo pa matematiko. Nato je bila malica in glavni odmor. Malce sem se sprehodila okoli šole, nato pa odšla pred učilnico. Imeli smo geografijo. Bilo je zelo dolgočasno. Zadnjo, torej peto šolsko uro, pa smo imeli pouk v učnih skupinah. Imela sem angleščino.

Po peti šolski uri sem pohitela domov, saj sem ob 13:30 imela glasbeno šolo.

Vreme je bilo zares obupno in zelo je zeblo. Ko sem prišla do naše hiše, je celo snežilo. Vrgla sem šolsko torbo na posteljo in odprla televizijo. Čisto se pozabila na glasbeno šolo, zato sem kmalu pograbila torbo in odšla. Tam sem bila do 15:00. Ko smo z glasbenim poukom končali, je zunaj še vedno močno pihalo, vendar je sijalo sonce. Odšla sem domov. K meni je prišla prijateljica Nina, s katero sva odšli v knjižnico. Hitela sem preveriti, če imajo v njej življenjepis Eminema, pa ga niso imeli. Po Nino je prišla mama, jaz pa sem stekla domov. Tam me je pričakala mama in mi povedala, da se odpravlja na govorilne ure. Ponudila mi je prevoz do šole, saj sem bila tja namenjena tudi jaz. Nameravala sem se namreč vpisati k tečaju španščine. Tečaj je bil prvič in je potekal 45 minut. Na to sem z mamo odšla domov. Takrat sem napisala domačo nalogo in se usedla pred računalnik. Čez nekaj časa se mi je že mudilo na večerjo. To je bilo pred nekaj minutami.

Verjetno vam je jasno, zakaj ne morem nadaljevati ☺

No, tako je potekal moj dan - do sedaj. Verjetno je zelo podoben vašemu, kajne?

☺

Naša ekipa... :)

Klavdija

Manca

Laura

Petra

Glasilo Šolsko oko

Marec 2008

Uredniški odbor: Česnik Klavdija, Samec Laura, Kodrič Petra, Kosmač Vrabc Manca, Batič Neža

Fotografije: Kodrič Petra in Batič Neža

Viri: *LOKAR Danilo* [online]. [citirano november 2007;13:30]. Dostopno na spletnem naslovu;

http://www2.arnes.si/~osngdl2s/danilo_lokar.html